

Fædrelandet 6. maj 1872

Fædrelandet 6. maj 1872

"Fædrelandet" udkom som dagblad fra 1839, fra 1841 med Carl Ploug som redaktør. Det var nationalt og liberalt, før 1848 blev det ofte beslaglagt og censureret.

Det har ikke undret os, at flere af vore ærede Samtidige have ytret sig tvivlende om Hensigtsmæssigheden af Politidirektørens Forbud af 4de Maj mod det "internationale" Folkemøde på Nørrefælled igaar Eftermiddag; thi en saadan Foranstaltning kan ganske vist betragtes fra et dobbelt Synspunkt, og det er uundgaaeligt, at det individuelle Skjøn kommer til at bestemme, hvilket Hensyn der bør være overvejende. Er der ikke aldeles tilstrækkelig Aarsag til at udstede et saadant Forbud, hvilket det er vanskeligt at vide forud, saa kan det let gjøre mere Skade end Gavn, oplægge de Rolige og skaffe de Ildesindede en billig Triumf. Vi kunne dog ikke Andet end fuldkommen billige den trufne Foranstaltning, fordi vi finde den tilstrækkeligt motiveret. "Maalet er fuldt". De Internationale have nu i omtrent Fjerdingår benyttet den lovlige Tale-, Trykke- og Forsamlingsfrihed til dens fornuftige og lovlige Grænse, ja ere undertiden – f. Ex. Ved Hr. Geleffs Ytringer i Randers og i adskillige artikler I "Socialisten" – gaaede ud over denne, uden af Nogen dog hidtil har krummet et Haar paa deres Hoved. De have i den sidste Tid ved Hjælp af deres Tilhængeres blandt Murersvendene her i Byen faaet en stor "Skrue" sat i Scene, som heldigvis hverken kunde finde Medfølelse hos noget fornuftigt Menneske, fordi Murersvendene ere nogle af de bedst lønnede Arbejdere, og som er stødt på fast Modstand hos de betydeligere Arbejdsgivere. Denne Skrue er nu efter 4 Ugers Forløb ifærd med at løbe ud, fordi det trods alle Anstrængelser har været de internationale Ledere umuligt at rejse tilstrækkelige Pengemidler til at understøtte de nødlidende Svende. Det ser saaledes ikke lyst ud for de andre Skruer, der skulde have fortsat Murernes, og hvoraf Tømmersvendenes og Skomagersvendenes skulle have været forberedte. Meningen med Folkemødet var derfor ganske tydelig: man vilde ved en storartet Demonstration sætte Skræk i Byen og gjenoprejse Tilhængernes svigtende Mod. Var denne Demonstration lykkedes, saa skulde vi snart se den efterfulgt af andre, som stadig gik videre og videre; det er mulig kun et løst Rygte, at man har bestilt røde Faner, der skulde tages i Brug ved Grundlovsfesten den 5te Juni; men i hvert Fald vilde denne Lejlighed ogsaa nok være bleven benyttet. Hvad havde man egentlig i sinde at foretage paa Nørrefælled, er det vanskeligt at vide; selv om man kun vilde have besluttet en Adresse eller en Deputation til Regeringen om Oprettelsen af et Arbejdsministerium,

hvilket "Socialisten", igaar forsikrer, saa frembød Ledernes Personlighed ikke den allerringeste Sikkerhed enten for sømmelig Forhandling eller for lovlige beslutninger, og i hvert Fald vilde et vist mådehold ved dette første Forsøg ingenlunde garanteret mod langt værre gjentagelser. Naar man nu har ment, at Politiet derfor burde ladet Foretagendet gaa sin Gang, stolende paa, at der Intet kom ud deraf, eller at de internationale Ledere enddog blev til Latter, saa vilde en saadan Tryghed forekommet os letsindig og kortsindig. Ganske vist vilde der være strømmet is uhyre Mængde Mennesker sammen, af hvilke den mindre Del vilde være Socialister, men Flerheden Nysgjerrige, Spektakelmagere, Drivere og Dreng af alle sorter. Men naar saadan en Masse først var samlet, kunde Ingen beherske den; der havde behøvedes en stærk væbnet Magt til at adsplitte den og til at forhindre, at Urostiftere og Spektakelmagere trak store Flokke med sig herind i Byen og forøvede alle Slags Optøjer. Og naar i det mindste dette kunne forudses, og at Uskyldige eller halvt Uskyldige derved kunde komme til at bøde lige med de skyldige, saa burde Mødet forbydes, og Alle forud advares mod at deltage i det. Det gaar aldeles ikke an, at der ustraffet leges Oprør eller foretages Prøver paa et saadant, indtil der kommer en bekvem Lejlighed til virkelig at udføre det. Af den internationale Klub i et i Løverdags Aftes afholdt Møde besluttede at overtræde Forbudet, altsaa at Møde Magt med Trods, maa vel ogsaa have overbevist de Tvivlende om, at Forbudet var rigtigt, og at det er paa høj Tid, at Personer, der ingen Agtelse have for Lovene eller deres Haandhævere, faa at vide, at de første bestaa og at der baade er Magt og Villie tilstede til at holde dem opret. Maaske vare de af Kommandanten trufne militære Foranstaltninger noget mere omfattende end nødvendigt; men dette er der saa meget mindre Grund til at bebrejde Vedkommende, som det i hvert Fald er rimeligt, at Kundskaben om, at de vare trufne, har virket til, at kun meget lidt af den væbnede Magtbehøvede at udfoldes, for at holde Fælleden rydelig og adsplitte den urolige Pøbel paa Nørre- og Østerbro.